

Bijbels perspectief

Woord van de week

1 Corintiërs 15:26.

De laatste vijand, die ontroond wordt, is de dood...

Selwyn Hughes vertelt ergens over de bekering van een moslim tot het christendom. Het feit, vertelt hij, schokte allereerst zijn familie maar ook zijn vrienden. Het leidde dan ook tot heftige discussies. De pas bekeerde man kreeg het hard te verduren en de gestelde vragen kwamen telkens op de volgende kernpunten terug: *waarom heb je het geloof van onze voorouders de rug toegekeerd? Waarom ben je christen geworden?* De man antwoordde als volgt: *je moet je voorstellen dat je ergens naar toe op weg bent en dan op een zeker ogenblik op een t splitsing uitkomt en je weet niet of je nu links of rechts moet afslaan. Stel dat er daar dan twee personen waren, eentje levend en de andere dood. Aan wie zou je dan de weg vragen?*

Dat antwoord spreekt voor zich. Immers, kun je een dode de weg vragen? Dat geldt voor elke religie en levensfilosofie buiten het christendom. Al de vertegenwoordigers daarvan leven niet meer - zijn dood. Enkel de bron van het christelijk geloof, Jezus Christus leeft. Hij is wel de dood ingegaan, maar de Schrift getuigt dat Hij is opgestaan en maakt melding van vele getuigen. Hij is eenmaal zelfs aan 500 tegelijk als de Opgestane verschenen (1 Cor. 15:8). Niet voor niets dat de christen spreekt over de glorie van Pasen. De opgestane Here Jezus Christus getuigde aan Johannes op Patmos, die toen hij de Opgestane zag, als dood voor zijn voeten viel: *Wees niet bevreesd, Ik ben de eerste en de laatste, en de levende, en Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheden, en Ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk (Openb. 1:17,18).*

Geen enkele religie en levensbeschouwing kan dit nazeggen. De opstanding van Jezus Christus markeert het wezenlijke verschil tussen hen en het christelijk geloof. Wanneer je het christelijk geloof van de opstanding berooft, dan is het net zo leeg als al die andere religies en levensfilosofieën en loopt het ook bij haar tenslotte uit in de dood. Paulus zegt in dat verband: *...indien Christus niet is opgewekt, dan is immers onze prediking zonder inhoud, en zonder inhoud is ook uw geloof (1 Cor. 15:14).* In vers 15 gaat hij zelfs nog een stap verder als hij zegt: *Dan blijken wij ook valse getuigen van God te zijn, want dan hebben wij tegen God in getuigd, dat Hij de Christus opgewekt heeft, die Hij toch niet heeft opgewekt, indien er geen doden opgewekt worden.*

In het voor deze week gekozen tekstwoord wordt duidelijk gemaakt dat de dood, als zijnde Gods oordeel over de zonde en ons zondaar zijn, als laatste vijand ontroond zal worden. In en door de opstanding van Jezus Christus is dit bewezen en betuigd en het zal de waarheid blijken als Hij terugkomt - Christus is de eersteling wij zullen de realiteit er van smaken bij zijn komst (vers 23). Dan zal wat Hij getuigde aan Johannes op Patmos blijken, namelijk dat Hij de sleutels heeft van dood en dodenrijk. Tot dat moment is er de mogelijkheid om de afslag te kiezen die De Levende wijst.

Gebed

Dank U Hemelse Vader dat wij niet alleen de glorie van Pasen door en uit de opstanding van Uw Zoon mogen kennen en belijden, maar straks persoonlijk mogen en zullen ervaren! Namelijk dat de dood op Golgotha is overwonnen en deze bij Uw wederkomst ontroond zal worden als het komt tot, waarvan Uw Woord getuigt, de opstanding tussen de doden uit voor hen die in Christus zijn ontslapen. Pasen doet ons daarom zingen: nu jaagt de dood geen angst meer aan! Wat een troost en vooruitzicht voor wie in U Here Jezus Christus zijn gestorven of nog zullen sterven. Uw Woord spreekt niet voor niets over wedergeboren worden tot een *LEVENDE* hoop. We zien daarom uit en verlangen met heel ons wezen naar Uw spoedige wederkomst!

Maranatha, kom Heer Jezus, ja, kom haastig. Amen.